

حسین رضی الله عنه وی امام سیم است و ابو الالباقه است کتبت
 وی ابو عبد الله است و لقب علی شهنید و سیار و ولادتش
 در مدینه بود روز سه شنبه چهارم ماه شعبان سنه اربعین
 الهجرة و گویند در محل وی شش ماه بوده است بر سر
 فرزندش ماه نیامده است مگر وی دویجی بن ذکر با علیه السلام
 و میان ولادت امیر المومنین حسین رضی الله عنه و غلو قاطری
 الله عنها با امیر المومنین حسین رضی الله عنه پنجاه روز بوده است
 در رسول الله علیه و سلم در حسین نام نهاده است و در اجمالی بود که
 چون در تاریکی ترستی از بیاض حسین پر نور خساره وی بوی راه
 برودندی و در از سینه یا باها مشا است بود با رسول الله علیه
 و سلم چنانکه امیر المومنین حسین رضی الله عنه در سینه فراق رسول
 صلی الله علیه و سلم فرموده است که حسین از عنایت من از حسین ای
 تعالی دوست دارد آنکس را که حسین را دوست دارد حسین
 سبطی است از سباط و رویت کرده اند که روزی حسین
 رضی الله عنه پیش رسول الله علیه و سلم نشستی بر قند رسول الله

الله علیه و سلم

الله علیه و سلم در حسن را گفت که بیکه حسین را فاطمه رضی الله عنها گفت
 با رسول الله بزرگ را میگوید که خور در بیکه رسول صلی الله علیه و سلم گفت
 اینک جبرائیل حسین را میگوید که حسن را بیکه در روایت است از
 ام الحارث که گفت پیش رسول صلی الله علیه و سلم ایتم که ختم
 با رسول الله خوابی دیدم که از آن ترسیدم رسول صلی الله علیه
 و سلم فرمود که چه دیدی گفت دیدم که باره از آن تو بریزد و در کنار
 من نهادند رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که نیک برده فاطمه بری
 ارد و در کنار تو باشد بعد از آن امیر المومنین حسین رضی الله عنه در
 در وجود آمد و روایت است که روزی رسول صلی الله علیه و سلم
 حسین بر ابران را است خود نشاند بود و پس خود ابراهیم
 بران چپ جبرئیل علیه السلام فرود آمد و گفت خدا ای عالی این
 بر دور از برای تو ختم خواهد کرد بکلی از تو باز خواهند
 ستد کنون تو اختیار کن رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که اگر
 حسین فایز کند بر فراق می ایتم جان من بسوزد و چشم
 جان غلی و فاطمه و اگر ابراهیم برود سببتر الم بر جان من باشد

Copyrighted material - University